

تولید ملی و پشتیبانی‌هایی که لازم دارد

۳ - در چند دهه گذشته بخش‌های غیرمولد اقتصاد بنا به دلایلی از سود بسیار بالاتری نسبت به بخش مولد برخوردار بوده‌اند. به‌ویژه گسترش فعالیت‌هایی از نوع تجارت املاک و مستغلات در این میان نقشی تأمل‌برانگیز داشته‌اند. در چنین شرایطی بدیهی است که سرمایه‌گذاری جدید در بخش مولد صورت نمی‌گیرد. گفتمی است اکثر فعالان اقتصادی موفق کشور در هر رشته‌ای که فعالیت بکنند، به دنبال کسب سود معمولاً به جای گسترش فعالیت اصلی خود در قالب ادغام‌های عمودی و افقی، به فکر «سرمایه‌گذاری» در املاک و مستغلات می‌افتند. این واقعیت را باید به‌عنوان علامت بیماری ریشه‌دار و مزمن در اقتصاد ملی تلقی کرد.

۴ - واردات هم در عرصه کالاها‌ی مصرفی و هم در عرصه مواد اولیه و کالاهای واسطه‌ای یکی از میدان‌های توزیع رانت بوده و به‌همین‌دلیل بسیار مورد توجه گوندگان رانت است. بدیهی است تا زمانی که حوزه واردات «رانت‌زدایی» نشود، هرگونه سیاست پشتیبانی از تولید ملی بینشایش محکوم به شکست است. برای درک اهمیت این نکته، فقط کافی است به این واقعیت توجه کنیم که بیشترین تعداد سلاطین حاکم بر اقتصاد ملی در میدان تأمین و عرضه کالا‌های وارداتی فعالیت می‌کنند.

۵ - توقیف بخش مولد حداقل در مراحل ابتدایی در گرو تأمین آسان و بی‌دردسر مواد اولیه وارداتی و فناوری است. صنعت مرغداری کشور در چند سال گذشته گرفتاری‌های جدی بابت تأمین دان مرغ وارداتی تحمل کرد که ریشه در شرایط تحریم و عدم همراهی شبکه بانکی جهانی با بانک‌های ما داشت. بی‌تردید بخش مهمی از معضل کاهش عرضه مرغ در ماه‌های اخیر، متأثر از همین گرفتاری چندساله است. حل مشکل ارتباط شبکه بانکی کشور با شبکه جهانی با تصویب عضویت در FATF می‌تواند خبر خوشی برای بخش مولد کشور باشد و بار سنگین تأمین مواد اولیه با کربان‌قیمت ممکن را از دوش ناتوان این بخش بردارد.

۶ - سیاست‌های مالیاتی کشور به‌گونه‌ای شکل گرفته که بخش مولد در مقایسه با بخش‌های غیرمولد فشار مالیاتی بیشتری تحمل می‌کند، درصورتی‌که سودآوری بخش‌های غیرمولد بیشتر است. به بیان دیگر بخش مولد درآمد مالیاتی دولت را تأمین می‌کند، تا این نهاد بتواند به بخش غیرمولد خدمات بدهد! اصلاح سیاست‌های مالیاتی به نفع بخش مولد و کاهش فشار بر این بخش یک ضرورت است.

۷ - گسترش تولید داخلی بدون اندیشیدن به بازارهای صادراتی ممکن نیست. بخش مولد باید بتواند بدون دردسر و با کمترین هزینه محصول خود را در بازارهای جهانی عرضه کند. اینک بخشی از صادرات کشور به دلیل شرایط تحریم به صورت فله و با کمترین ارزش افزوده از کشور خارج می‌شود تا با برنذ کشورهای دیگر در بازار جهانی عرضه شود. شیوه‌ای که نه منافع تولیدکنندگان ما را حفظ می‌کند و نه در شان اقتصاد ملی ماست. اگر متولیان امر مصمم به پشتیبانی از بخش تولید هستند، باید موانع را از پیش پای تولیدکنندگان واقعی بردارند تا آنان بتوانند به‌راحتی و با کمترین درل‌مشغولی به فکر گسترش تولید، برخورداری از منافع ناشی از مقیاس بالای تولید و تسخیر بازارهای منطقه و جهان باشند. به‌طوری‌که ملاحظه می‌شود، پشتیبانی از تولید ملی و رفع موانع توسعه این بخش چندان دشوار نیست، اما عزمی استوار و سیاست‌گذاری دور از شعار می‌طلبد. امید که متولیان امر صاحب چنین عزمی باشند.

موانع موجود در برابر توافق ۲۵ساله با چین

آن وزنه سنگین هم «ایران» است که به دلیل قابلیت تأمین سوخت فسیلی، سطح تخصصی و کیفی نیروی انسانی، موقعیت ژئواستراتژیک، قدرت نظامی، دامنه نفوذ در منطقه و تأثیر معنوی فرهنگی اسلامی‌اش بر کشورهای همسایه و سایر جوامع اسلامی می‌تواند در خیزش چین در مقابل آمریکا و غرب نقش محوری ایفا کند. از سوی دیگر، قدرت روزافزون اقتصاد چین، قدرت سیاسی آن به ویژه در نهادهای مؤثری مانند شورای امنیت سازمان ملل (که در آن حق وتو دارد)، سطح فزاینده کیفیت فناوری چینی و قابلیت انتقال آن به ایران، ظرفیت بی‌نظیر چین در ایجاد زیرساخت‌ها و زیربنای‌های لازم برای توسعه، برخورداری آن از سلاح هسته‌ای و همچنین قابلیتش در جذب ایران در پیمان نظامی «شانگهای» و رژیم‌های مشابه همکاری نظامی/دفاعی، از جمله ویژگی‌هایی هستند که قادرند در ارتقای جایگاه ایران به عنوان یک قدرت بلامنابع منطقه‌ای تأثیر بسزایی داشته باشند. البته، برخلاف القادات رایج، نگاه ایران به توافق ۲۵ساله با چین مبتنی بر یک نگاه «شرقی علیه غربی» با یک نگاه ابزاری نیست، اما حقیقت این است که آمریکا و دولت‌های غربی غالباً از این منظر به توافق اخیر می‌نگرند و نگاه آنها این فرصت و ظرفیت را به وجود آورده که ایران از تصور ایجادشده - برای امتیازگیری از غرب - بهره‌برداری کند. حال، برای اینکه این بهره‌برداری به مؤثرترین شکل انجام شود، بدیهی‌ترین شرط لازم این است که دستگاه سیاسی کشور و همچنین افکار عمومی ظرفیت‌های بالقوه این توافق‌نامه را به رسمیت بشناسند و با هم‌افزایی و اتحاد، به دستگاه دیپلماسی کشور کمک کنند…

ادامه در صفحه ۴

شرق: سال ۱۴۰۰ با خبر غور زندانیان امنیتی و محکومان حوادث آبان و

هواپیمارسانی سال ۷۹ آغاز شد. عفو محکومان اعتراضات آبان و هواپیماربابان پرواز ۱۴۹۳ اهواز به بندرعباس در حالی اجرا شد که کمتر کسی فکر می‌کرد پرونده‌هایی که تا این سطح دارای ابعاد امنیتی باشند، مورد رافت اسلامی قرار گیرند. هرساله با موافقت رهبر انقلاب آیت‌الله خامنه‌ای، به مناسبت نوروز برخی محکومان از عفو و تخفیف در جرائمشان برخوردار می‌شوند. برخی از زندانی‌ها آزاد و برخی دیگر از مجازاتشان کم می‌شود. امسال نیز در آستانه سالروز ولادت حضرت ولی‌عصر (عج) و ۱۲ فروردین سالروز جمهوری اسلامی ایران، رهبر انقلاب با عفو یا تخفیف مجازات هزارو ۸۴۹ نفر از محکومان محاکم عمومی و انقلاب، سازمان قضاتی نیروهای مسلح و تعزیرات حکومتی موافقت کردند. حجت‌الاسلام سیدابراهیم رئیسی رئیس قوه قضائیه به مناسبت فرارسیدن ایام فرخنده ولادت حضرت ولی‌عصر (عج) و سالروز جمهوری اسلامی ایران در نامه‌ای به رهبر انقلاب پیشنهاد عفو یا تخفیف و تبدیل مجازات این محکومان را که از سوی کمیسیون مرکزی عفو و بخشودگی قوه قضائیه واجد شرایط لازم تشخیص داده شده‌اند، ارائه کرد و این پیشنهاد در اجاری بند ۱۱ اصل ۱۱۰ قانون اساسی مورد موافقت رهبر انقلاب قرار گرفت. حدود صد نفر از محکومان امنیتی نیز در این لیست عفو قرار دارند که تعدادی از محکومان حوادث آبان امه سال ۹۸ را نیز شامل می‌شود. یکی از ویژگی‌های عفوهای دو سال اخیر قرارگرفتن نام شهامان امنیتی در لیست عفو است. پیش‌تر نیز در سال ۹۹ در مناسبت‌های مختلف به درخواست رئیس قوه قضائیه از مقام معظم رهبری تعدادی از محکومان امنیتی نیز در کنار سایر محکومان، مشمول عفو یا تخفیف مجازات شدند.

یکی از ویژگی‌های عفوهای اخیر این است که برخی زندانیان مثل محکومان امنیتی که در دوره‌های قبل شامل عفو قرار نمی‌گرفتند در دوره تحول برای اولین بار از این امتیاز بهره‌مند شده و اسامی آنها نیز در لیست زندانیان عفو‌شده قرار گرفته است. عفو محکومان امنیتی در ادامه اقداماتی همچون تکنیک جرائم سیاسی و امنیتی از هم و ابلاغ سند امنیت قضائی و اجرای برنامه تحول قضائی از جمله مصادیق مهم تحول‌خواهی در قوه

سیاست

بیش از ۱۸۰۰ محکوم در لیست عفو نیمه شعبان و ۱۲ فروردین

آزادی، عیدانه دستگاه قضا برای ۱۰۰ محکوم امنیتی

قضائیه محسوب می‌شوند. با توجه به پایگاه اجتماعی بازداشت‌شدگان آبان که البته بخش عمده‌ای از آنها در همان روزهای اول توسط دستگاه قضائی آزاد شدند اقدام به آزادی بخش قابل توجه دیگری از آنها که قاعدتا دچار جرائم و رفتارهای احساسی و هیجانی مخرب‌تری شده بودند، اقدامی بسیار معنادار و نمادین در جهت حرکت دستگاه قضائی در حمایت از برخورد با دانه‌درشت‌ها و یقه‌سفیدهای پردمعا محسوب می‌شود که نباید از دید رسانه‌ها و فعالان اجتماعی پنهان بماند. همچنین بر اساس اخبار، اسامی تعدادی از دانشجویان زندانی، فعالان رسانه‌ای و محکومان امنیتی کرد که بنا به جرائم مختلف در طی سال‌های گذشته محکوم شده بودند نیز در لیست عفو اخیر قرار رد که حاوی پیام مدارای دستگاه قضائی با فعالان دانشجویی، رسانه‌ای و قومیتی است. همچنین تعدادی از زندانیان پرونده محبظیستی نیز بالاخره به مرضی‌امند و تواناستند تعطیلات عید را کنار خانواده خود باشند. در این بین یکی از خبرسازترین عفو‌ها مربوط به محکومان هواپیمارسانی سال ۷۹ بود. این افراد به پیشنهاد ابراهیم حاتم‌کیا، کارگردان سینما و موافقت رئیس قوه قضائیه به مناسبت نیمه شعبان «عفو شده‌اند». خالد حردانی، رسول حردانی، فرهنگ پورمنصوری و شهرام پورمنصوری، عاملان اصلی این هواپیمارسانی بودند که ابتدا به اعدام محکوم شدند اما حکم آنها

واکنش متفاوت اصولگرایان به طرح مجدد ایده همه‌پرسی از سوی روحانی

استقبال از فراندوم با تغییر نظام ریاستی

اصولگرایان اگرچه همواره به طرح ایده فراندوم از سوی روحانی واکنش تندی نشان می‌دهند اما این بار یکی از نمایندگان مجلس از این ایده استقبال کرده است. احمد نادری، نماینده مجلس در توییت نوشت: «شروع ایده فراندوم آقای روحانی می‌تواند فراندوم برای برگرداندن پست نخست‌وزیری و تشرفیاتی شدن ریاست‌جمهوری باشد؛ تا بتوان خطاهای فاحش قوه مجریه را با کنارگذاشتن نخست‌وزیر و دولتش اصلاح کرد، تا برخی از حضرات در آستانه هر انتخاباتی به فراقفکنی صغف‌هایشان از طریق دوقطبی‌سازی‌ها نپردازند.»
خالد گذشته هم مدیرمسئول روزنامه جوان در توییت نوشته بود: «از آسیب نظام‌های ریاستی این است که رئیس دولت شعارهایی می‌دهد و رای می‌آورد. نمایندگان پارلمان هم شعارهایی می‌دهند و رای می‌آورند. اگر همسو نباشند، رئیس دولت می‌خواهد شعارهایش را عملی کند، مجلس نگاه دیگری دارد. هر دو هم می‌گویند منتخب مردم‌ند. هر دو هم درست می‌گویند؛ راه‌حل نظام پارلمانی است.»
طرح بحث تغییر نظام ریاستی به پارلمانی به سفر مقام معظم رهبری در سال ۱۳۹۰ به کرمانشاه بازمی‌گردد که گفته بودند: «امروز نظام ما نظام ریاستی است؛ یعنی مردم با رأی مستقیم خودشان رئیس جمهور را انتخاب می‌کنند؛ تا الان هم شیوه بسیار خوب و تجربه‌شده‌ای بوده است. اگر یک‌روز

مقام معظم رهبری در خرداد ۹۸ گفتند که مشکلات

نظام پارلمانی برای کشور بیش از نظام ریاستی است تا پایانی باشد بر بحث تغییر نظام سیاسی؛ اما با شروع به کار مجلس یازدهم، مجدداً این مباحث مطرح شده است. به نظر می‌رسد که طرح دوباره آن احتمالاً برآمده از ناتوانی مجلس اصولگرا در استیضاح روحانی باشد؛ طرحی که در ابتدای شروع به کار مجلس کلید خورد اما ناکام ماند. قاضی‌زاده‌هاشمی نایب‌رئیس مجلس و مطرح‌کننده ایده برقراری نظام پارلمانی، در مجلس اصولگرایان با بیان اینکه مجلس هم‌اکنون به‌خوبی نمی‌تواند از ابزار سؤال و استیضاح استفاده کند، گفته بود که درحال‌حاضر مشکلات زیادی در پاسخ‌گوسازی مسئولان وجود دارد و باید اقدامات جدی‌تری انجام شود. او در ادامه گفته بود: «نظام ما یک نظام ریاستی است، باید برای پاسخ‌گوکردن مسئولان با توجه به توزیع اختیارات در کشور فکری جدی کرد که نیازمند برنامه‌های بنیادی‌تر است.» او با اشاره به اینکه یک نظر این است که نخست‌وزیری را احیا کنیم تا مجلس بتواند دولت را رصد کند، افزود: مجلس اکنون می‌تواند بسیاری از برنامه‌های دولت را رصد کند، رئیس‌جمهور نیز یک فرد برخاسته از آرای مردم است و نمی‌توان به‌راحتی به سراش رفت زیرا یک نماد سیاسی است. وقت آن است که چشم‌های مردم برای پاسخ‌گوسازی کابینه انجام شود. نماینده مردم

توسل به راه‌حل‌های منطقه‌ای، تمرکز دومین نشست «مجمع گفت‌وگوی تهران»

پیچیدگی ماهیت یک منازعه

بسر «راه‌حل‌های محلی» بسیار حائز اهمیت است. در این ارتباط و قبل از هر چیز باید به سه اصل مهم توجه داشت: نخست، اینکه پیدایش، تداوم و مدیریت منازعات جاری در منطقه بر اساس ویژگی‌های محلی، نقل جغرافیایی و تبر تاریخی کشورهای موضوع منازعه و بحران شکل می‌گیرد. جالب اینکه در بستر زمان هر یک از این بحران‌ها به شکلی پویا خود را با محیط منازعه سازگار می‌کنند. این مسئله در اینجا ششم‌انواع جاری در منطقه از جمله در سوریه، عراق، یمن، افغانستان و… صادق است. جالب اینکه پس از شروع و گسترش منازعه به دلایل مختلف داخلی یا خارجی، نیروهای محلی ظرفیت‌ها و تجربه‌های جدید در حوزه تکنولوژی جنگ و تجربه مقابله با نیروهای مخالف خود اعم از نیروهای داخلی یا مهاجمان خارجی کسب می‌کنند و به نوعی خواستار ادغام در ساختار سیاسی قدرت کشور موضع بحران می‌شوند. همین تحول بر پیچیدگی ماهیت یک منازعه، تداوم آنها و نهایتاً دستیابی به یک راه‌حل صلح مورد توافق همه طرف‌های درگیر می‌افزاید. تجربه مبارزه سرخ‌خانه حوثی‌ها در یمن در تقابل با سعودی‌ها و دستیابی آنها به تکنولوژی پیشرفته پهبادی و موشکی یک نمونه آشکار است که سرنوشت بحران یمن را تغییر داده است. یا طالبان در افغانستان با کسب جمعیت، سرزمین، خاک و نیروی نظامی، خود را به عنوان یک طرف اصلی در مذاکرات صلح با کشورهای قدرتمند مثل آمریکا، روسیه و ایران می‌قبولاند. با تجربه قدرتمندشدن نیروهای حشدالشعبی در عراق هم‌زمان با محقق‌شدن کلبدی آنها در سرکوب داعش و اکنون در مبارزه با نیروهای آمریکایی مستقر در این کشور از این جمله هستند. در این چارچوب، هرچه جلوتر می‌رویم به ارزش همکاری‌های منطقه‌ای و بهره‌گیری از راه‌حل‌های محلی برای حل منازعات به عنوان یک جبر تاریخی بیشتر پی می‌بریم. دوم، در ارزیابی منازعات جاری منطقه‌ای به دو نوع منازعه برمی‌خوریم. یکی شکل سنتی منازعه مثل بحران ریشه‌دار فلسطین

در نهایت به حبس ابد تغییر کرد. ابراهیم حاتم‌کیا از آن رو پیشنهاد آزادی این افراد را به قوه قضائیه داده است که او بر اساس این اتفاق، فیلم سینمایی «ارتفاع پست» را ساخت. او ۳۱ فروردین ۹۹ طی نامه‌ای به ابراهیم رئیسی، پیشنهاد عفو این چهار محکوم را مطرح کرده بود. خالد حردانی، متهم ردیف اول این هواپیمارسانی به اتهام اقدام علیه امنیت ملی و اخلال در امنیت پرواز، در سال ۱۳۷۹ به اعدام محکوم شد. با این حال اجرای حکم اعدام او از سوی محمود هاشمی‌شاهرودی، رئیس وقت قوه قضائیه، متوقف شد و پس از این ماجرا، همه متهمان این هواپیمارسانی از قوه قضائیه درخواست بخشش کردند. کمیسیون عفو و بخشودگی قوه قضائیه پس از مدتی، حکم اعدام خالد حردانی را به ۲۰ سال زندان و حکم دو متهم دیگر را که برادران شهرام و فرهنگ پورمنصوری بودند، از حبس ابد به ۱۵ سال زندان کاهش داد. تحمل ۲۰ سال حبس با ملاحظه حبس قبلی آنان از سال ۷۹ به پایان رسیده است اما ملاک قضائی از زمان صدور حکم یعنی سال ۸۶ بوده است به عبارت بهتر شش سال از حکم مجرم اصلی باقی مانده بود اما آیت‌الله رئیسی رئیس قوه قضائیه نسبت به بخشش باقی‌مانده حکم این محکومان امنیتی نیز اقدام کرد.

خانواده حردانی ۲۳ آذر ۷۹ سعی کردند هواپیمای اهواز - بندرعباس را در میانه مسیر به مقصد آمریکا برابند اما پس از درگیری با کادر پرواز موفق به هواپیمارسانی نشده و بازداشت شدند. ۲۳ نفر از مسافران این پرواز عضویک خانواده بودند و آنها پس از بازداشت، علت واقعی اقدام خود را «فقر و فشار اقتصادی» اعلام کردند.

نماینده مدعی‌العموم در جلسات دادگاه، اقدام هواپیماربابان در این ماجرا را «غیرسیاسی» عنوان کرد و گفت که ناموران وزارت اطلاعات نیز اقدام آنها به دلیل «مشکلات اقتصادی» را تأیید کرده‌اند. شهرام پورمنصوری، از متهمان این آیدرایی، در جلسه دادگاه گفته بود که هواپیمارسانی «خبر نداشتیم» و «یک ساعت قبل از سوارشدن به هواپیمای به خاطر رودرپایستی با خالد [حردانی] که داماد ما است، این اسلحه را گرفته و با جاسازی در داخل کشم، آن را به داخل هواپیمای بردم.»

مشهد و کلات در مجلس شورای اسلامی تصریح کرد: به نظر می‌رسد لازم است در کشور مدتی طولانی نظام پارلمانی حاکم شود. کابینه را می‌توان بارها ساقط کرد، بعد از جنگ جهانی دوم یک حزب ۵۰ سال بر ژاپن حکومت کرد اما میانگین عمر کابینه‌هایش کمتر از دو سال بود. ما نیاز داریم در موقع لزوم سریعاً افراد را عوض کنیم اما با شرایط کنونی اگر سراغ هرکسی برویم، بحران سیاسی ایجاد می‌شود.» در این سو اما اصلاح‌طلبان و اصولگرایان معتدل مخالف تغییر نظام ریاستی به پارلمانی‌اند. علی مطهری نماینده تهران در مجلس دهم سال گذشته گفته بود: «در کشور ما با توجه به روشی که شورای نگهبان در پیش گرفته است، مجلس نماینده بخشی از جامعه است. در چنین شرایطی اگر نظام ریاستی فعلی -که در واقع به طور کامل هم ریاستی نیست زیرا رئیس‌جمهور اختیارات کافی ندارد- به نظام پارلمانی تغییر یابد، در عمل، نخست‌وزیر از سوی شورای نگهبان تعیین خواهد شد و نقش مردم کم‌رنگ‌تر از وضع موجود می‌شود.»

حمله ناهمزهای ۱۴۰۰ به روحانی

در میان چهره‌هایی که به سخنان اخیر روحانی درباره فراندوم واکنش نشان داده‌اند، دو نامزد احتمالی انتخابات ۱۴۰۰ هم به چشم می‌خورند. **ادامه در صفحه ۹**

خواسته‌ها و مصالحه بر سر منافع ژئوپلیتیک از سوی تمامی بازیگران درگیر در یک قالب «بر-برده» و توسل نزاع سخت بین ملت‌ها برای بیان عقاید، امیال و آرزوهای خود، به ویژه از سوی نسل جوان اعراب هستند. اما شکل جدید منازعه در منطقه در عراق، سوریه، یمن، افغانستان، لیبی و… بیشتر جنبه ژئوپلیتیک داشته و نزاع اصلی بر سر پکردن قدر در روند دولت‌سازی در شرایط پس‌سانزاعه است. در اینجا ششم‌انواع حکومت‌های فراگیر و با مشارکت تمامی نیروهای سیاسی در ساختار قدرت راه‌حل پایدار برای حل یک منازعه و بحران است. در این شرایط هم، نیاز به تلاش‌های جمعی و همکاری‌های منطقه‌ای، به ویژه در حوزه همسایگی، به عنوان یک اصل اجتناب‌ناپذیر افزایش می‌یابد. سوم، شیف منازعات از جنبه «درون‌کشوری» در شکل اولیه آن

است که بیشتر جنبه ایدئولوژیک و ارزشی دارد که در روند زمان رخ می‌انباشت تاریخی شده و بیشتر یک نزاع سخت بین ملت‌ها برای بیان عقاید، امیال و آرزوهای خود، به ویژه از سوی نسل جوان اعراب هستند. اما شکل جدید منازعه در منطقه در عراق، سوریه، یمن، افغانستان، لیبی و… بیشتر جنبه ژئوپلیتیک داشته و نزاع اصلی بر سر پکردن قدر در روند دولت‌سازی در شرایط پس‌سانزاعه است. در اینجا ششم‌انواع حکومت‌های فراگیر و با مشارکت تمامی نیروهای سیاسی در ساختار قدرت راه‌حل پایدار برای حل یک منازعه و بحران است. در این شرایط هم، نیاز به تلاش‌های جمعی و همکاری‌های منطقه‌ای، به ویژه در حوزه همسایگی، به عنوان یک اصل اجتناب‌ناپذیر افزایش می‌یابد. سوم، شیف منازعات از جنبه «درون‌کشوری» در شکل اولیه آن به عنوان عامل اصلی دستیابی به صلح و ثبات که سال‌ها به عنوان یک مسئله مشکل‌ناپذیر مطرح می‌شود، به عنوان یک سازه اشتباه تاریخی است. چون حاصل به‌کارگیری سیاست توازن قوا جز انباشت و رقابت تسلیحاتی نیست که در اغلب موارد منجر به وقوع جنگ (مثل جنگ ایران و عراق) برای آن کشورهای طرفی می‌شود. اکنون معلوم نیست که خرید این همه سلاح‌های رنگارنگ و پیشرفته از سوی سعودی‌ها و اماراتی‌ها از کشورهای غربی، به ویژه آمریکا، فرانسه و انگلیس، برای مقابله با چه تهدیدی است. در مقابل، راه‌حل دستیابی به ثبات و امنیت پایدار و شگوفایی اقتصادی، توسل به همکاری‌های منطقه‌ای، در کنار همکاری‌های دوجانبه کشورها و شاید مهم‌تر از همه تقویت سیستم‌های ملی و قدرت درونی کشورها که بر اساس آن هر کشوری قادر به ایفای سهم خود از برقراری صلح و امنیت در منطقه و محیط ژئوپلیتیک خود باشد. از این طریق پرونده فایل‌های منطقه‌ای برای همیشه بسته می‌شود و قدرت‌های خارجی فضای لازم برای تأثیرگذاری جدی بر تحولات منطقه‌ای را از دست می‌دهند.

رئیس‌جمهور:

راه‌حل مشکلات پیچیده اصل ۵۹ قانون اساسی است

● ایسنا: رئیس‌جمهور هم‌زمان با روز جمهوری اسلامی در آیین افتتاح پنج طرح ملی وزارت صنعت، معدن و تجارت از جمهوریت، اسلامیت و ایرانیت به‌عنوان سه پایه و رکن اصلی جمهوری اسلامی نام برد و تأکید کرد: نوع مواجهه و مواضع دشمنان ملت نشان می‌دهد که آنان شناخت صحیح و دقیقی از عظمت و قدرت این ملت ندارند. اگر نه، در این شرایط که مقام معظم رهبری به صراحت اعلام کردند، چنانچه آمریکایی‌ها به اجرای تعهدات خود بازگردند، ایران نیز به تعهدات خود بازمی‌گردد، باید استفاده می‌کردند و حتی یک ساعت در استفاده از این فرصت تعلل نمی‌کردند. حسن روحانی با بیان اینکه ایران یک سال پس از نقض عهد آمریکایی‌ها در برجام به اجرای تعهدات خود ادامه داد، گفت: این موضوع از نظر اخلاقی، سیاسی و تاریخی، افتخاری بزرگ برای ملت ایران به حساب می‌آید و آنها که برجام را از بزرگ‌ترین توافقات بین‌المللی می‌دانند و به آن افتخار می‌کنند، بدانند که در سه سال گذشته این ایران بوده که برجام را حفظ کرده و بار آن را به دوش کشیده است. او افزود: کسانی که امروز بحث تقدم بین ایران و آمریکا در بازگشت به تعهدات برجامی را مطرح می‌کنند، بدانند که این ایران بوده که یک سال پس از خروج آمریکا به تمام تعهدات خود پایبند بوده و امروز نیز پس از سه سال اعلام می‌کند که هرگاه آمریکایی‌ها به اجرای تعهدات خودشان بازگردند، ایران نیز بلافاصله به همه تعهدات خود عمل خواهد کرد. رئیس‌جمهور عنوان کرد: امروز نوبت ۵+ و آمریکایی‌هاست که به وظایفشان عمل کنند و بدانند که هر یک روز و حتی هر یک ساعت تأخیر در اجرای تعهدات برجامی به زیان خود آنهاست. اگر نه ملت ایران به مسیری که در طول سه سال گذشته طی کرده و افتخارهای پنجشنبه‌ها یکی از مصادیق آن است، ادامه خواهد داد.

۱۴ فروردین یک‌راه‌برای حل معضلات است

همچنین به گزارش ایرنا، حسن روحانی در جلسه هیئت دولت در روز چهارشنبه با اشاره به سالروز اعلام نظام جمهوری اسلامی ایران در دوازدهم فروردین ۱۳۵۸ گفت: امام درس بزرگی به همه داد و آن این بود که در این کشور همه‌کاره مردم هستند. اگر در یک کلمه ۱۲ فروردین ۵۸ را تفسیر کنیم، این است که میزان رای مردم و ملت است و همه‌کاره مردم هستند و این مردم هستند که برای خود نظامی را برمی‌گزینند و انتخاب می‌کنند. نظامی که یک پایه آن جمهوریت و مردم‌سالاری و پایه دیگر آن موازین اسلام و اسلامیت و پایه سوم آن ایران است. این سه در کنار هم جمهوری اسلامی ایران می‌شود. او گفت: اگر انتخاباتی داشته باشیم که مشارکت حاکمتری در آن نباشد، یک ضربه بسیار بزرگ به راه و روشی که در ۱۲ فروردین انتخاب کردیم، زده‌تایم. نظام مشارکت و صندوق رای است. نظام جمهوری اسلامی ایران هم با همه این قدرت و شبکه خواهد بود و اگر روزی انتخابات از نظر مردم بیفتند و مردم بگویند چه فایده‌ای دارد که انتخاب کنیم یا نکنیم - که امیدوارم مردم ما به این روز نرسند - که انتخاب کنیم یا نکنیم چه تأثیری دارد، ایسن به معنای پایان تمام انقلاب‌هاست؛ یعنی از میرزای شیرازی تا الان همه را از دست داده‌ایم و همه از بین رفته است.

رئیس‌جمهور با تأکید بر اینکه راه‌حل مشکلات پیچیده در این کشور فقط اصل ۵۹ قانون اساسی است، گفت: اگر مسئله‌ای پیچیده است نباید به یکدیگر ببیچیم و از یکدیگر انتقاد کنیم. راه‌حلی جز اصل ۵۹ قانون اساسی وجود ندارد. ما مگر به ۱۲ فروردین افتخار نمی‌کنیم، ۱۲ فروردین یک همه‌پرسی و فراندوم است، مگر به قانون اساسی افتخار نمی‌کنیم، قانون اساسی تجدیدنظر شده و بازنگری‌شده چگونه تصویب شد، باز هم با فراندوم و آرای مردم بود. قانون اساسی ما با همه‌پرسی و فراندوم انجام گرفته است. روحانی افزود: البته ما کشور سوئیس نیستیم که صد هزار نفر نامه‌ای امضا کنند و دولت مجبور شود که فراندوم برگزار کند. من از رئیس‌جمهور سوئیس در سفری سؤال کردم و گفتم شما با این مسئله مشکل ندارید، گفت نه. اگر مردم تصمیم گرفتند و ما با گفتند ما در این مسئله رای می‌خواهیم ما به رای می‌گذاریم و هرچه مردم بخواهند همان می‌شود. خیلی راحت بود و می‌گفت ما اصلاً مشکلی نداریم. پرسیدم سالانه چند بار این کار را می‌کنید که گفت بعضی وقت‌ها دو بار بعضی وقت‌ها یک بار و گاهی وقت‌ها یک سال طول می‌کشد و این وابسته به این است که مردم چه می‌خواهند. او گفت: قانون اساسی در اصل ۵۹ به ما گفته است که در مسائل مهم سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی اگر یک مسئله بسیار مهمی وجود داشت، آن زمان ممکن است که دیگر قانون‌گذاری از طریق مجلس شورای اسلامی نباشد، قانون‌گذاری از طریق همه‌پرسی باشد. سال‌ها به این موضوعات فکر می‌کنیم، چهار سؤال اصلی در مسائل اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و اقتصادی وجود دارد. اگر به فراندوم گذاشته شود و این چهار مسئله نوشته شود و رای‌ها به گذاشته شود یا هر سبک دیگری باشد، تمام دعوای و مشکلات جناحی و حزبی حل خواهد شد. دوازده فروردین یک روز نیست، دوازده فروردین یک فرهنگ و راه و مسیر برای حل معضلات پیچیده و اساسی در کشور است که بتوانیم از این راه بروی کنیم و آن را ادامه دهیم.

ادامه در صفحه ۹